

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ט טַבַּת:

סֵדֶר לְקוּטֵי פּוֹחֵר"ן הַיּוֹמִי:

הַיּוֹרָה לַח לְסוּן רִצְנוֹ, זְכוּנוֹ לְבִרְכָה:

מִרְכַּבַּת פֶּרַעַה וְחִילוֹ יָרָה בַיָּם וְכו' (שְׁמוֹת ט"ו):

א כִּי צָרִיד כָּל אָדָם לְפִשְׁפֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּכָל עֵת אִם הוּא דְבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְהַסִּימָן שֶׁל דְּבִקוּת הוּא תְּפִלִּין כִּי תְּפִלִּין הֵם סִימָן עַל הַדְּבִקוּת (ע"י ח"ג ברכות ו' ד"ה מנין שהקב"ה מניח תפלין):

ב וְאֵי-אֶפְשָׁר לָבוֹא לְבַחֲיַנַּת תְּפִלִּין, אֲלֵא שִׁיעֲלָה אֶת הַדְּבוּר וַיִּתְקַנְהוּ. כִּי הַדְּבוּר שֶׁהוּא רוּחַ פִּיּוֹ

שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא בַּחֲיַנַּת מַלְכוּת פָּה (פֶּתַח אֱלֹהִים). הוּא בַּחֲיַנַּת יָם, שֶׁכָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים לְתוֹכוֹ, כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב (קַהֲלַת א'): כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם (עֵיִן תִּיקוֹן י"א מִתִּיקוּנִים אַחֲרוֹנִים). וְהוּא בַּחֲיַנַּת אֲדָנִי, כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב (תְּהִלִּים נ"א): "אֲדָנִי שִׁפְתַי תִּפְתָּח". וְכִשְׁפוֹגְמִין הַדְּבוּר שֶׁהוּא אֲדָנִי, אֲזוֹ עַל-יְדֵי הַפֶּגֶם, נַעֲשֶׂה מִרוּחַ פִּיּוֹ, רוּחַ סְעָרָה. כִּי כ"ז אֹתִיּוֹת כָּל אֶחָד כָּלוּל מֵעֲשָׂרָה, גִּימַטְרִיָּא ר"ע. וְנַעֲשֶׂה מִבַּחֲיַנַּת הַדְּבוּר, הֵינּוּ מִבַּחֲיַנַּת אֲדָנִי, ר"ע אֹתִיּוֹת, סְעָרָה. ס"ה הוּא אֲדָנִי, וְר"ע אֹתִיּוֹת. וְזֶה בַּחֲיַנַּת (תְּהִלִּים קמ"ח): "רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ", שֶׁעוֹשִׂים וּמִתְקַנְיִם אֶת הַדְּבוּר, וּמַעֲלִים אֹתוֹ מִבַּחֲיַנַּת רוּחַ סְעָרָה:

וְרוּחַ סְעָרָה הַזֶּה, הוּא מִקְטֵרֵג הַגָּדוֹל, שֶׁמִּמֶּנּוּ בָּאִים כָּל הַקְטֵרוּגִים וְהַנְּסִיווֹת. וְהוּא אַחַר הַדְּבָרִים, שֶׁהוּא יוֹנֵק מִהַדְּבוּר, כְּשֶׁמוֹצֵא פֶתַח לִינֵק. הֵינּוּ "לִפְתַּח חֲטָאת" (בְּרַאשִׁית ד'):

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תסכו ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

וְכַתִּיב (מיכה ז'): "שָׁמַר פִּתְחֵי פִיךָ וְכוּ'. וְכִמו שְׁכַתוּב בַּזְהַר (וירא קי"ט): "וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֱלֹקִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם". וְהוּא מְסַעַר גּוֹפֵה דְבַר-נֶשׁ (עיין תקו"ז תי' י"ח [דף ל"ה:]). וְכָל הַמְּלָשִׁינוֹת וְהַרְעוֹת שְׁדוּבָרִים עַל אָדָם, בָּא מְרוּחַ סְעָרָה, מֵאַחַר הַדְּבָרִים הַזֶּה. כִּי הוּא בְּחִינַת קֵץ כָּל בֶּשֶׁר (בְּרֵאשִׁית ו') שְׁעוֹשֶׂה קֵץ וְסוֹף לְכָל בֶּשֶׁר: וּבְנֵי אָדָם שֶׁהֵם דָּנִים אֶת כָּל אָדָם לְכַף חוּבָה, וְחוֹקְרִים תָּמִיד עַל חוּבוֹת בְּנֵי אָדָם, הֵם מְבַחֲיֵנֵת קֵץ כָּל בֶּשֶׁר. כְּמוֹ שְׁכַתוּב (איוב כ"ח): "קֵץ שָׁם לַחֲשָׁךְ וְלְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקֵר", (עיין בַּזְהַר מִקֵּץ קצ"ג.), שֶׁהוּא חוֹקֵר תָּמִיד לַעֲשׂוֹת תַּכְלִית וְכִלְיוֹן לְכָל דָּבָר, וְלַעֲזוֹרֵר דִּין וְלַהֲלִשִׁין וְלַקְטִירָג, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (ישעיה נ"ז): "וְהָרָשָׁעִים כַּיּוֹם נִגְרָשׁ כִּי הַשִּׁקֵּט לֹא יוֹכֵל":

וְצָרִיךְ: כָּל אָדָם לְרַאוֹת, לְאַכְפִּיָּא סְטָרָא דְקֵץ כָּל בֶּשֶׁר, תַּחַת הַדְּבָרִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. כְּמוֹ שְׁכַתוּב בַּזְהַר (ויחי רל"ח. ובזוהר בְּלָק ר"ז): "אַסְרֵי לְגַפְּנֵי עִירָה", 'גַּפְּנֵי' דָּא בְּנִסְתֵי-יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תהלים פ'): "וּפְקֹד גַּפְּנֵי זֹאת", וְכִמוֹ שְׁכַתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "זֹאת אֲשֶׁר דָּבָר". וְכִשְׁהוּא כּוֹפֵף אֶת רוּחוֹ סְעָרָה, דְּהֵינּוּ שֶׁהוּא נוֹטֵל מִמֶּנּוּ כָּל הַדְּבָרִים שֶׁנִּפְּלוּ לְתוֹכוֹ, אִזּו "יָקָם סְעָרָה לְדַמְּמָה" (תהלים ק"ז):

ג וְצָרִיךְ: לְהַעֲלוֹת אֶת הַדְּבָרִים לְשָׁרְשׁוֹ, שֶׁהוּא הַזְּרוּעַ. שֶׁהֵם חֲמֵשׁ אֲצָבָעִין שְׁבִיד שְׁמַאל, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲמֵשׁ מוֹצְאוֹת הַפֶּה. כִּי עַקֵּר הַדְּבָרִים עַל-יְדֵי חֲמֵשׁ מוֹצְאוֹת הַפֶּה, שֶׁהֵם הַגְּבוּרוֹת. כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שם ק"ז): "מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה'", שֶׁעַל יְדֵי גְּבוּרוֹת נַעֲשֶׂה הַדְּבָרִים. כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שם קמ"ה): "וּגְבוּרֵתֶךָ יִדְבְּרוּ", וְכִמוֹ שְׁכַתוּב (ירמיה כ"ג): "הֲלוֹא כֹה דְבָרֵי כָּאֵשׁ נִאֵם ה'":

והתחלת עליות של הדבור, הוא מראשו. הינו מהמבחר האמת שיש בהדבור, שהוא נקרא ראש. כי יש כמה אמת, כמו שאמרו (סנהדרין צ"ז): 'אמת נעשה עדרים, וכמו שכתוב (תהלים קי"ט): "ראש דברך אמת". כי קדם תקוננו, היה בבחינות (דניאל ח'): "ותשלך אמת ארצה". ולא היה יכול לדבר שום דבר אמת, מחרמת שרוח סערה בלב איתו, כמו שכתוב (תהלים ק"ז): "יעלו שמים ירדו תהומות" וכשמתקנו, אזי אין לו בלבול. וזה בבחינות (פסחים ג'): 'עקם הכתוב תשע אותיות, שלא להוציא דבר מגנה מפיו'. זה רמז, כשרוח סערה שולט, אזי אין ביכלת לדבר בדרך ישר, כי הרוח מבלבל אותו, וצריך לעקם את הדבר:

ד ותקון הדבור, הוא על ידי התורה שלומדין בצר לאדם, בעניות ובדחקות, שהוא בחינת לילה* שאז שלטנותא דקין כל בשר. כמו שכתוב: "קין שם לחשך", וכתיב (בראשית א'): "ולחשך קרא לילה". וחקמינו זכרונם לברכה, אמרו (חגיגה י"ב): 'הלומד תורה בלילה. מושכין עליו חוט של חסד ביום'. 'חסד', הוא בחינת בקר דאברהם. כמו שכתוב בזוהר (מקץ ר"ג): "הבקר אור" – דא בקר דאברהם. והאנשים שלחו, אנון מארי דינין. המה וחמוריהם, אנון וכל סטר מסאבא. וכמו שכתוב (רות ג'): "שכבי עד הבקר". אזי נופלים כל המקטרגים השולטים על הדבור, ואז הדבור יוצא בשיר ושבח והיל להקדוש ברוך הוא. כמו שכתוב (תהלים פ"ג): אלקים אל דמי לך; וכמו שכתוב (תהלים ל'): "למען יזמרך כבוד ולא ידם", ואז: "ברן יחד כוכבי בקר" וכו' (איוב ל"ח):

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

* אֲתַסְכַּח * צֹמֵר מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְיָא לְ"צֶדֶק צֹמֵר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדֵי צֹמֵר מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַבֵּל" *
 * צֹמֵר מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְיָא לְ"צֶדֶק צֹמֵר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדֵי צֹמֵר מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַבֵּל" *
 * צֹמֵר מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְיָא לְ"צֶדֶק צֹמֵר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדֵי צֹמֵר מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן הַמִּידוֹת * * *

וְזָהוּ (תהלים קכ"ב): "עוֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ", כִּי הַדְּבֹר נִקְרָא רַגְלֵנוּ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (ישעיה מ"א): "צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלֹו", וְכְמוֹ שְׂפָתוֹב (תהלים נ"ח): "צֶדֶק תִּדְבְּרוּן". בְּשִׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַיִם, עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה, כְּפִרוּשׁ רִש"י (וְהוּא מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָהּ (מפֹּת י')):

* כְּמוֹכָא בְּ"פְרִיעֵי-חַיִּים" שֶׁעַר הַתְּפִלִּין פָּרַק ז', עַל פְּסוּק: "שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לְבָבְךָ", שֶׁעַל-יַדֵּי לְמוֹד הַתּוֹרָה בְּלִילָהּ, אֲזִי כְּאוֹר הַבְּקָר עוֹלָה רֵאשׁ הַמַּלְכוּת (שֶׁהוּא בְּחִינַת הַדְּבֹר כַּנ"ל), וְיוֹשֶׁבֶת בְּזֹרֵעַ דְּזַעִיר אֲנָפִין, וְמִקְבַּלַת הַרְשִׁימוֹ שֶׁבְּחִזָּה דְּזַעִיר אֲנָפִין. וְזַעִיר אֲנָפִין מְקַבֵּל הַרְשִׁימוֹ שְׁלוֹ. וְעַל-יַדֵּי הַתְּפִלָּה נִכְנָסִין מַחִין חֲדָשִׁים, וְהַרְשִׁימוֹ יוֹצֵאִין בְּבְחִינַת תְּפִלִּין וְכוּ':

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִזֶּה רִנָּתוֹ הַיְיָמִי:

מַרְכָּבוֹת פִּרְעָה – לַח

א צָרִיךְ כָּל אָדָם לְפַשְׁפֵּשׁ אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל עֵת אִם הוּא דְבוֹק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַסִּימָן שֶׁל דְּבִקּוֹת הוּא תְּפִלִּין (עֵין "חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת מִהַרְשֵׁ"א" בְּרָכוֹת ו):

ב וְאִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְבְּחִינַת תְּפִלִּין אֲלָא עַל-יַדֵּי קְדוּשַׁת הַדְּבֹר וְתַקּוּנוֹ כִּי הַדְּבֹר הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת פֶּה בְּחִינַת יָם בְּחִינַת אֲדָנִי, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "אֲדָנִי שְׂפָתַי תִּפְתָּח" (תהלים נ"א יז), וְכִשְׁפוֹגְמִין הַדְּבֹר שֶׁהוּא רוּחַ פִּיו שֶׁל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא אֲזִי עַל-יַדֵּי הַפֶּה נַעֲשֶׂה מְרוּחַ פִּיו רוּחַ סְעָרָה. כִּי הָעֲשָׂרִים וְשִׁבְעֵי אֹתִיּוֹת כָּל אֶחָד כָּלוּל מֵעֲשָׂרָה גִּימְטְרִיָּא מְאֵתִים וְשִׁבְעֵים וְנַעֲשֶׂה מְבְּחִינַת הַדְּבֹר בְּחִינַת אֲדָנִי מְאֵתִים וְשִׁבְעֵים אֹתִיּוֹת. סְעָרָה ס"ה הוּא גִּימְטְרִיָּא אֲדָנִי וּמְאֵתִים וְשִׁבְעֵים אֹתִיּוֹת. וְרוּחַ סְעָרָה הִזָּה הוּא הַמְּקַטְרֵג הַגָּדוֹל שֶׁמְמַנֵּוּ בָּאִים כָּל הַקְּטָרוּגִים וְהַנְּסִיוֹנוֹת וְהוּא אַחַר הַדְּבָרִים כְּמוֹ שְׂפָתוֹב בְּזִהַר הַקְּדוּשָׁה (ח"א קי"ט:): וְהוּא מְסַעֵר גּוֹפֵה דְּבַר נָשׁ

(תקוני זהר תקון י"ח). וְכֹל הַמְּלָשִׁינֹת וְהָרְעוֹת שְׂדוּבָרִים עַל הָאָדָם בָּא מְרוּיחַ סְעָרָה הַזֶּה כִּי הוּא בְּחִינַת קַיִן כֹּל בְּשָׂר שְׁעוֹשֶׂה קַיִן וְסוּף לְכֹל בְּשָׂר:

ג וּבְנֵי אָדָם שֶׁהֵם דְּנִים אֵת כֹּל אָדָם לְכַף חוּבָה וְחוּקָרִים תָּמִיד עַל חוּבוֹת בְּנֵי אָדָם הֵם מֵתְקַף הַסְּטָרָא אַחֲרָא מִבְּחִינַת קַיִן כֹּל בְּשָׂר הַנִּ"ל, שֶׁהוּא חוּקָר תָּמִיד לַעֲשׂוֹת קַיִן וּכְלִיזוֹן חֵם וְשָׁלוֹם וְלַעֲזוּרָה דִּין וְלַהֲלָשִׁין וְלַקְטִירָג. וְעַקֵּר כַּחֵם נִמְשָׁךְ מִפְּגָם הַדְּבֹר וְעַקֵּר הַכְּנַעְתָּם וּבִטּוּלָם הוּא עַל-יְדֵי תִקּוּן הַדְּבֹר:

ד וְצָרִיךְ כֹּל אָדָם לְרַאֲוֹת לְאַכְפִּיָּא סְטָרָא דְקַיִן כֹּל בְּשָׂר תַּחַת הַדְּבֹר שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. דְּהֵינּוּ שִׁיחִיָּה נוּטֵל מִמֶּנּוּ כֹל הַדְּבֹרִים שֶׁנִּפְלוּ לְתוֹכּוֹ עַל-יְדֵי פְגָם הַדְּבֹר וַיַּעֲלֶה אֵת הַדְּבֹר לְשָׂרְשׁוֹ וַיִּתְקַנְהוּ וְאִזּוֹ זוֹכָה לָבוֹא לְבְּחִינַת תְּפִלִּין שֶׁהֵם דְּבִקּוּת:

ה וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹת אֵת הַדְּבֹר לְשָׂרְשׁוֹ שֶׁהוּא הַזְּרוּעַ שֶׁהוּא חֲמִשׁ אֶצְבָּעִין שְׂבִיד שְׂמַאל שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה גְבוּרוֹת בְּחִינַת חֲמִשָּׁה מוֹצְאוֹת הַפֶּה שְׂמִשָּׁם מְגַבְּרוֹת נַעֲשֶׂה הַדְּבֹר, כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב: "וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ" (תְּהִלִּים קמ"ה יא). וְהַתְּחִלַּת עֲלִית הַדְּבֹר הִיא מֵרֵאשִׁי הֵינּוּ מֵהַמְּבַחַר הָאֵמֶת שִׁישׁ בַּדְּבֹר שֶׁנִּקְרָא רֵאשׁ כִּי יֵשׁ כִּמָּה מֵינֵי אֵמֶת כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (סְנֵהֲדָרִין צ"ו) הָאֵמֶת נַעֲשֶׂה עֲדָרִים וְכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "רֵאשׁ דְּבָרְךָ אֵמֶת" (תְּהִלִּים קי"ט קס). הֵינּוּ שִׁידְבֹּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וַיִּפְרֹשׁ כֹּל שִׁיחָתוֹ בְּאֵמֶת גְּדוּל לְאֵמֶתוֹ וּבְכַח וּגְבוּרָה. כִּי עַל-יְדֵי שְׁלִיטַת הָרוּחַ סְעָרָה אֵין בִּיכָלֶת לְדַבֵּר בְּדָרְךָ יֵשׁר כִּי הָרוּחַ מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ. וְצָרִיךְ לְעַקֵּם אֵת הַדָּרְךָ כְּשֶׁלֹּא יְכוּל לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבֹר בְּאֵמֶת מִחֲמַת הַבְּלוּל וּכְשֶׁמִּתְקַנּוּ אֵין לוֹ בְּלוּל:

ו וְתִקּוּן הַדְּבֹר הוּא עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה שְׁלוּמְדִין גַּם בְּעֲנִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תסל - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בַּעַת שְׂצַר לוֹ וּבְכָל מִיַּי חַשְׁכוֹת וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים רַחֲמָנָא לְצַלָן
הָעוֹבְרִים עַל הָאָדָם. וּבְשִׁמְתֵגֵבֵר אֲזִי לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה עַל-יַד־יְהוָה
נִמְשָׁךְ עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה
(חֲגִיגָה י"ב) עַל הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּלִילָה שֶׁהוּא זְמַן שְׁלִיטַת קַיִן כָּל בַּשָּׂר
הַנִּזְ"ל. וְעַל-יַד־יְהוָה נּוֹפְלִים כָּל הַמְּקַטְרְגִים הַשּׁוֹלְטִים עַל הַדְּבַר
וְנִתְגַּרְשִׁים הֵם וְכָל בַּעֲלֵי הַדִּין וְכָל סֹטְרָא דְמַסָּאָבָא וְעַל-יַד־יְהוָה
מְתַקֵּן הַדְּבַר וּמַעֲלֵהוּ לְשָׁרְשׁוֹ. וְאֲזִי הַדְּבַר יוֹצֵא בְּשִׁיר וְשִׁבְחָה
וְהִלָּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁזוֹכָה לְהַתְּפִיל וּלְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְהַשֵּׁם
יְתִבְרַךְ וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ הַיָּטֵב בְּחַמִּימוֹת שֶׁבְּלֵב לְפָנֵי הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ:

סֵדֶר תַּיִט מוֹתָר"ן הַיּוֹמִי:

רכב (לח) בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן שֶׁאֲזִי הַתְּגַבֵּר עָלָיו הַחֹלְאֵת מְאֹד
כְּנִזְכָּר לְעִיל. וּבְלִיל הַשְּׁנִי דְרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה אַחַר אֲמִירַת הַתּוֹרָה
אַחֲר־כֶּךָ, הַתְּגַבֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר הַחֹלְאֵת שְׁלוֹ. וְעַמְדוֹ קָצַת אֲנָשִׁים
אֲצִלוּ וְהָיוּ רָצִים וְהוֹלְכִים בְּמַהֲירוֹת לְהִבִּיאַת הַדְּאֶקְטִיר וְלֹא יִכְלוּ
לְהִבִּיאוֹ, כִּי הִיא בְּאֶמְצַע הַלִּילָה. עָנָה וְאָמַר טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם
עַל שְׁלֵא בָּא הַדְּאֶקְטִיר. וְאָמַר כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְחוּם עַל חַיָּו,
יְתַאֲמֵץ שְׁלֵא יִנְיַח לָבוֹא לְשׁוּם דְּאֶקְטִיר אֲצִלוּ, אֶף-עַל-פִּי שֶׁאַחֲר־
כֶּךָ יָכוֹל לְהִיזוֹת שֶׁאֲנִי בְּעֶצְמִי אֲצִוֶּה לְהִבִּיאַת לִי דְּאֶקְטִיר. אֶף-עַל-
פִּי-כֵן תִּרְאוּ אֶתְּם לְבָלִי לְהִנְיַח שֶׁיָּבֵא אֲצִלִּי שׁוּם דְּאֶקְטִיר, וְכֵן הָוָה
אַחֲר־כֶּךָ שֶׁבְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים לֹא קִיַּמְנוּ דְּבָרָיו.

כִּי אַחֲר־כֶּךָ בְּעֶרְב סְכוֹת שֶׁהַתְּגַבֵּר עָלָיו הַחֹלְאֵת בְּיוֹתֵר. וְהַתְּחִילוּ
כְּמָה אֲנָשִׁים לְצַעֵק לְהִבִּיאַת הַדְּאֶקְטִיר, וְגַם הוּא בְּעֶצְמוֹ צִוֶּה
לְהִבִּיאַת הַדְּאֶקְטִיר. וְאֲנִכִּי לֹא רָצִיתִי בְּשׁוּם אֶפֶן שֶׁיָּבֵיאוּ דְּאֶקְטִיר
אֶף-עַל-פִּי שֶׁנִּרְאָה לְהִאֲנָשִׁים שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מְסַכֵּם לְהִבִּיאַת
דְּאֶקְטִיר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן יִדְעֵתִי הָאֵמֶת שֶׁבְּאֵמֶת אֵינִי זֶה רְצוֹנוֹ כָּלָל,

אַף־עַל־פִּי שְׁעֵדִין לֹא יִדְעָתִי אֲזוּ כָּלֵל מֶה שְׁאָמַר בְּלֵיל הַשְּׁנִי
 דְּרֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה הַזֶּה לְשִׁהְזֵהִיר לְבָלִי לְהַנִּיחַ לְבוֹא אֶצְלוֹ דְּאֶקְטִיר,
 אַף־עַל־פִּי שְׁיִצְוֶה בְּעֶצְמוֹ כִּנֵּ"ל כִּי אֲנִי בְּעֶצְמִי לֹא הֵייתִי אֲזוּ אֶצְלוֹ
 כְּשֶׁאָמַר זֹאת, אַף־עַל־פִּי־כֵן יִדְעָתִי בְּעֶצְמוֹ כְּפִי הַשְּׁיחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
 שְׁשִׁמְעֵנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ מִקֶּדֶם, שְׁבֹדֵאִי בְּאַמַּת אֵין חָפִץ בְּשׁוֹם אֶפֶן
 אֶת הַדְּאֶקְטִיר. רַק שֶׁהוּא מְכַרַח לְהַסְכִּים לְקֹרֵא דְּאֶקְטִיר מִחַמַּת
 הָעוֹלָם שְׁאֹמְרִים לְהַבִּיא דְּאֶקְטִיר וְאֵינּוּ יִכּוֹל לְשַׁנּוֹת דְּעֵתָם. כִּי כֵן
 הָיָה דְּרָכּוֹ, אַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא יִדַּע בְּעֶצְמוֹ שְׁדַבֵּר זֶה אֵין טוֹב לְפָנָיו,
 אַף עַל־פִּי־כֵן אִם הָיוּ אֲנָשִׁים מִפְּצִירִים לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַדְּבָר לֹא
 עָבַר עַל דְּעֵתָם.

וְכֵן הָיָה בְּכַמָּה דְּבָרִים. וְהוּא בְּעֶצְמוֹ חָשַׁב פֶּעַם אֶחָד כַּמָּה דְּבָרִים
 שְׁעָשָׂה בְּשִׁבִיל רְצוֹן אֲנָשִׁים שְׁהַפְּצִירוּ בּוֹ לַעֲשׂוֹת אַף־עַל־פִּי שְׁיִדַּע
 בְּעֶצְמוֹ שֶׁלֹּא יוֹעִיל כָּלֵל וְכוּ' וְכֵן הָיָה בְּעֵינֵי הַדְּאֶקְטִיר. וּמִחַמַּת זֶה
 לֹא רָצִיתִי בְּשׁוֹם אֶפֶן שְׁיִקְרְאוּ דְּאֶקְטִיר, אֲבָל לֹא הָיָה אֶפְשָׁר
 לְהַתְּנִיב לְבַטֵּל דְּעֵתָם בְּפֶרֶט שְׁגַם הוּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הָיָה נִרְאֶה
 שְׁמַסְכִּים עִמָּהֶם, בְּפֶרֶט שְׁהַתְּנִיב הַחֹלְאֵת מְאֹד, עַל־כֵּן אַחֲר־כֵּן
 קָרְאוּ דְּאֶקְטִיר בְּעֶרֶב סְכוֹת וְכוּ' וְהַלּוֹאִי לֹא הָיוּ קוֹרְאֵין אוֹתוֹ כִּי
 לֹא הוֹעִיל כָּלֵל, וְכִפִּי הַנִּרְאֶה קָרַב הַסְּתַלְקוֹתוֹ. וְאֲזוּ בְּלֵיל הַשְּׁנִי
 דְּרֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה בָּעֵת שְׁהַתְּנִיב עָלָיו הַחֹלְאֵת מְאֹד עָנָה וְאָמַר
 לְהָאִישׁ שְׁעָמַד לְפָנָיו אֲזוּ. הֲלֹא מִן הַמִּיתָה כְּבָר אֵין אֲנִי מִתְּיָרָא
 כָּלֵל. עָנָה וְאָמַר הֲלֹא אַף־עַל־פִּי־כֵן עָשִׂינוּ אֵיזָה דְּבָרִים בְּעוֹלָם
 (כְּלוֹמַר מֶה שְׁתִּקַּן וְהַחֲזִיר בְּתִשְׁבָּה אֲלָפִים וְרַבּוֹת נְפֻשׁוֹת. הֵן נְפֻשׁוֹת בְּנֵי אָדָם
 הַמְּלַבְּשִׁים בְּגוֹף וְהֵן נְשָׁמוֹת וְכוּ' אֲלָפִי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת וְכוּ' שְׁעָסַק כַּמָּה שָׁנִים
 לְתַקְּנָם. וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה שְׁאָר תְּקוּנִים עֲלִיוֹנִים וְנוֹרָאִים שְׁתִּקַּן, וְכַמָּה תוֹרוֹת נוֹרָאוֹת
 וּמַעֲשִׂיּוֹת נְפִלְאוֹת פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת שְׁגָלָה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ'). וְתַפְּס אֲזוּ אִישׁ

זֶכֶּךָ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲתַלַּב - אָמַר מְנוּחָה רַבִּית זִצְיָ"ל "לֹא אֶנֶּה מְקוּמָה שֶׁדָּךְ לֹא אֶחָד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יֵהִי תִיקוּן לְכַל" -
"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

אֶחָד וְטַפַּח לוֹ בְּכִתְפוֹ וְאָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֲבָרְמִיל (פְּרוֹשׁ כֶּךָ הָיָה שֵׁם הָאִישׁ שֶׁדִּבֶּר עִמוֹ כִּי הָיָה שְׁמוֹ אֲבָרְהָם) מִיר הָאֲבָן זִיד פְּאָרְט עֶפְיִים גִּיטָאָהֵן אוֹיף דְּעֵר וְוֵעֵלְט [אֲבָרְהָם, מְכַל מְקוֹם עָשִׂינוּ מִשְׁהוּ בְּזָה הָעוֹלָם] וְהִבֵּן:

סֵדֶר הַשְּׁלֹשָׁה-בֵּית הַיּוֹמִי:

פ. מי שמתפלל על החרבון, על ידי זה יזכה להתפלל בלב וגוף.
פא. תפלה שהיא בשמחה היא ערבה ומתוקה לשם יתברך. פב.
מי שיש לו ענוה, אפלו בשמתפלל במחשבה, הקדוש ברוך הוא
עושה מחשבתו. פג. לפעמים הקדוש ברוך הוא אין מקבל תפלת
הצדיק, בשמתפלל על איזה אדם, כי הקדוש ברוך הוא יודע,
שימשיך זה האדם לאחר זמן את הצדיק בחטאים מחטאיו. פד.
אין המחשבה הולכת אלא אחר העובד. (פרוש מי שעובד השם, אחריו
הולכים ונמשכים המחשבות לבלבל יותר משאר בני אדם, וזהו אין המחשבה
הולכת אלא אחר העובד).

חלק שני א. בשביל שאין מבקשין רחמים על חברו, על ידי זה
נופל לתפיסה, ותיקון לתפיסה - שיפרנס איזהו בעלי חיים. ב.
התפלה מעלה [מועילה], כשפניו כלפי מעלה. ג. מי שמבקש
רחמים על בני דורו, זוכה לגלוי שכינה. ד. על ידי שירות
ותשבחות ממשיכין שכינתו למטה. ה. תפלת שליח צבור יש בה
בחינת מלחמה. ו. מי שמקיים "יהי ממון חברך חביב עליך
כשליך", על ידי זה זוכה להתפלל בכונת הלב. ז. אמירת תהלים
סגולה להוריד גשמים. "תהלים" - למטר השמים תשתה מים.
ח. כל המצר בצרות ישראל ומתפלל עליהם, אף על פי שמטיח
דברים כלפי מעלה אינו נענש. ט. יש תפלות שאינם נתקבלים

לְמַעַלָּה אֵלֶּה עַד שְׁנוֹתַיִם כָּל־כֶּךָ מַעוֹת לְצַדִּיקָה כְּפִי מִסְפֵּר
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה הַשֵּׁיף לְזֶה הַדָּבָר. לְמַשָּׁל, כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל אֱלוֹ
 הַתְּבוֹת: "תֵּן לִי בָנִים", צָרִיךְ לִתֵּן צַדִּיקָה כְּמִסְפֵּר אוֹתִיּוֹת "תֵּן לִי
 בָנִים". י. עַל־יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּל לְשַׁנּוֹת זְוִיגוֹ הַנְּכָרוֹ בַּשָּׁמַיִם. יא.
 הַתְּפִלָּה שֶׁל רַבִּים נִשְׁמַעַת יוֹתֵר כְּשֶׁהֵם בְּכִנוּפִיָּא מִמָּה שֶׁהֵם
 מְפָרְדִים. יב. לְפַעֲמִים אֵינָה בָּאָה הַיְשׁוּעָה אֵלֶּה עַד שִׁיתְפַּלְלוּ כִּמְהָ
 בְּנֵי־אָדָם, וְלֹא דֵי בַתְּפִלַּת יְחִיד. יג. מִי שֵׁישׁ לוֹ שׁוֹנְאִים, קִשָּׁה לוֹ
 לְכוּן דַּעֲתָהּ בַתְּפִלָּה. יד. צָרִיךְ אָדָם לְהִזָּהֵר, כְּשֶׁעָה שְׁמִזְכִּיר אֶת
 הַשֵּׁם, שִׁיְהִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, הֵינּוּ שִׁיקְדֵשׁ רוּחַ פִּיּו כָּל־כֶּךָ
 שִׁיְהִיָּה בְּבַחֲיַנַּת רוּחַ נְבוּאָה, וְאִזּו הָרוּחַ הַזֶּה הוֹלֵךְ וּמְפִיל אוֹתָם,
 הַבוֹטְחִים בְּשׂוֹא וּבְהֶבֶל, וְזֶהוּ: בְּשֵׁם יְהוָה אֵלֵינוּ נִזְכִּיר – הִמָּה
 כָּרְעוּ וְנָפְלוּ.

חֶזֶק וְנִתְּחַזַּק

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

קַבֵּב שְׁמִיעַתִּי בְּשִׁמוֹ שֶׁאֶמַר שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת
 ה' כְּבָר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים
 עֲצָמָם בְּשִׁבִיל הַפְּרָנְסָה כְּנֶהוּג עֲכָשׁוֹ וְהַכּוֹנֵה כִּי אָמַר זֹאת לְעַנְיָן
 הַנְּהַגַּת הַבַּיִת בְּפְרָנְסָה וּמְלַבּוֹשִׁים וּשְׂאָר צָרְכֵי הַבַּיִת שֶׁעַל פִּי רַב
 חָסֵר לְאָדָם הַרְבֵּה כְּגוֹן, לְזֶה חָסֵר מְלַבּוֹשׁ פָּשׁוּט, וְיֵשׁ שֶׁחָסֵר לָהֶם
 מְלַבּוֹשִׁים חֲשׁוּבִים אוֹ דִירָה וְכו' שֶׁצָּרִיכִין לְהַמְתִּין לִישׁוּעַת ה'
 וְלִבְלִי לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה (עַרוּבִין יג:) לְמַלְאוֹת הַחֶסֶד תְּכַף וּמִיד רַק
 צָרִיכִין לְהַמְתִּין עַד יֵרַחֵם ה' וְאָמַר עַל עֲצָמוֹ עַנְיָן הַנ"ל שְׂאֵם לֹא
 הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חָסֵר לוֹ אֵיזֶה דָּבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת
 הַשְּׂעָה שִׁיְהִיָּה דוֹקָא תְּכַף, הָיָה צָרִיךְ לְלוֹת לְעֲצָמוֹ וּלְהִיּוֹת בְּעַל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲתָמֵל לְאֹמֶר מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְיָר לְעַד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל יְמֵינוּ
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

חוב עד שהיה מכרח להיות נוסע ומטלטל כמו שאנו יודעים ענין הנוסעים שהם מכרחים תמיד לפע על המדינה מחמת שהם תמיד בעלי חובות:

וענין זה צריכים לידע מאד וצריכין ללמד עצמו להרגיל את עצמו בזה מאד כי לכל אדם חסר הרבה אפלו בעלי בתים ועשירים גדולים, מכל שכן מקבלים אפלו החשובים והגדולים וצריך לזה להסתפק במעוט ולהנהיג ביתו כפי השעה והזמן ואם נדמה לו שצריך מלבוש או לאשתו ובניו אף על פי שמכרח לו אל ידחק השעה ללוות ולהקיף ולהיות בעל חוב, אף ימתין עד שיבוא עתו וטוב לסבל דחק אפלו במזונות וכל שכן במלבושים ודירות וכו' ולא להיות בעל חוב ומוטב שיהיה בעל חוב לעצמו או לבני ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחננוני או לאחרים כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו כנזכר לעיל כמו שכתוב (תהלים קמה"ט): "עיני כל אליך ישיבון ואתה נותן להם את אכלם בעתו":

קכג מענין קצת אנשים שמתקרבים לעבודת השם יתברך ואחר כך מתרחקין ענה ואמר:

אף על פי כן יקר אצל השם יתברך ההתקרבות בעצמו אף לפי שעה אף על פי שאחר כך נעשה מה שנעשה, חס ושלום ואמר הלא על שעת מתן תורה נאמר (שיר השירים ד"ט): "לבבתני באחת מעיניך" ואיתא במדרש: "מהו באחת מעיניך אלא שבועין השנית כבר היו מסתכלין על העגל" נמצא שבשעת מתן תורה כבר היה דעתם לפרש חס ושלום, ואף על פי כן היה יקר בעיני השם יתברך מאד ההתקרבות בעצמו כמו שכתוב "לבבתני באחת מעיניך" כי זה בעצמו יקר מאד בעיני השם יתברך:

סדר שאלתו ערוף הימני:

(ג) הרואה בבל הרשעה אומר ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שהחריב בבל הרשעה. ראה ביתו של נבוכדנצר אומר ברוך שהחריב ביתו של נבוכדנצר הרשע. ראה גוב אריות או כבשן האש אומר ברוך שעשה נסים לצדיקים במקום הזה (ועיין לעיל סימן רי"ח סעיף ז'): (ד) ראה מקום שיש בבל שכל בהמה שתעבור עליו אינה יכולה לזוז משם אם לא יתנו עליה מעפר המקום ההוא והוא סימן קללה לה דכתיב וטאטאתיה במטאטא (פירוש מכבודות הבית שקוב"י בלעז) השמד אומר ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים: (ה) הרואה ששים רבוא מישראל ביחד אומר בא"י אלקינו מלך העולם חכם הרזים ואם הם עובדי כוכבים ומזלות אומר (ירמיה יב) בושא אמכם חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה וכו': (ו) הרואה חכמי ישראל אומר בא"י אלקינו מלך העולם שחלק מחכמתו ליראיו: (ז) הרואה חכמי אומות העולם שחכמים בחכמות העולם אומר בא"י אלקינו מלך העולם שנתן מחכמתו לבשר ודם: (ח) על מלכי ישראל (בזמן הבית) אומר בא"י אלקינו מלך העולם שחלק מכבודו ליראיו ועל מלכי אומות העולם אומר ברוך שנתן מכבודו לבשר ודם: (ט) מצוה להשתדל לראות מלכים אפי' מלכי עובדי כוכבים: (י) הרואה בתי ישראל בישובן כגון בית שני אומר בא"י אלקינו מלך העולם מציב גבול אלמנה. הרואה בחורבנן אומר ברוך דיין האמת: (יא) הרואה בתי עובדי כוכבים בישובן אומר בית גאים יסח ה', בחורבנן אומר אל נקמות ה': (יב) הרואה קברי ישראל אומר בא"י אלקינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין וכו' ועל קברי עובדי כוכבים אומר בושא אמכם וגו': (יג) כל ברכות הראייה אם חזר וראה אותו דבר בתוך ל' יום

אינו חוזר ומברך:

סימן רכה (א) הרואה את חבירו לאחר שלשים יום אומר שהחיינו ואחר י"ב חדש מברך מחיה המתים והוא שחביב עליו הרבה ושמח בראייתו: **(ב)** מי שלא ראה את חבירו מעולם ושלה לו כתבים אע"פ שהוא נהנה בראייתו אינו מברך על ראייתו: הגה י"א מי שנעשה בנו בר מצוה יברך בא"י אלקינו מלך העולם שפטרני מעונשיו של זה (מהרי"ל בשם מרדכי וב"ר פרשת תולדות) וטוב לברך בלא שם ומלכות (ד"ע): **(ג)** הרואה פרי חדש מתחדש משנה לשנה מברך שהחיינו ואפילו רואהו ביד חבירו או על האילן ונהגו שלא לברך עד שעת אכילה: הגה ומי שבירך בשעת ראייה לא הפסיד (טור) ואין לברך עד שנגמר תשלום גידול הפרי (תשובת רשב"א סימן ר"ן וכל בו) ואם לא בירך בראייה ראשונה יכול לברך בראייה שניה (אגור): **(ד)** אם בירך שהחיינו על שירזא"ש כשיאכל גינדא"ש חוזר ומברך שהחיינו: הגה והם כשני מיני גודגדניות כגון ווינקשי"ל וקירש"ן וכל כיוצא בזה: **(ה)** אם בירך שהחיינו על הענבים כשישתה יין חדש אינו חוזר ומברך: **(ו)** פרי שאינו מתחדש משנה לשנה אפילו אם יש ימים רבים שלא אכל ממנו אינו מברך שהחיינו: הגה פרי שמתחדש ב"פ בשנה מברכין עליו שהחיינו (ב"י) אבל שאין לו זמן קבוע לגידולו אין מברכין עליו (ב"י בשם הר"ר מנוח) לכן אין מברכין שהחיינו על ירק חדש דעומד כל השנה בקרקע (מהרי"ל): **(ז)** אינו מברך שהחיינו על הבוסר אלא כשהבשילו האשכולות ענבים וכן בכל פרי אחר גמורו: **(ח)** הרואה כושי וגיחור דהיינו שהוא אדום הרבה והלזוקן דהיינו שהוא לבן הרבה והקפח דהיינו שבטנו גדול ומתוך עוביו נראית קומתו מקופחת והננס והדרקונה דהיינו מי שהוא מלא יבלת ופתווי הראש שכל שערותיו דבוקות זה בזה ואת הפיל ואת

הקוף מברך בא"י אלקינו מלך העולם משנה הבריות:

סדר לקווי תפלות היומי:

תקצד: ותזכני לתן תמיד מעות על פדיון לצדיקי הדור האמתיים ותעזר ברחמיך שרש הידים הקדושים שבבינה שהם יד הגדולה ויד החזקה ויד הרמה ויתעזר ברחמיך שם של מ"ב [מם בית], שהוא: אנא בכח גדלת ימינה תתיר צרורה קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא נא גבור דורשי יחודה כבבת שמרם ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם חסין קדוש ברב טובך נהל עדתך יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות ובזכות כל השבעה שמות שכל אחד של ששה אותיות המצרפים בתפלה זו בראשי תבות שהוא שם של מ"ב, על ידי זה ימתקו הדינים בשרשן ותעזר ברחמיך רחמים העליונים מאור הפנים, ותעזר ש"ע [שין עין] נהורין של הפנים העליונים "והית חורתא" שהם מספר בשלום ועל ידי זה תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל תמיד לעולם ועד, ותמשיך ותחבר ותקשר תווי"ן של השבעה שמות אלו עם העמודים ויתחברו ויתקשרו יחד בסוד "ווי" העמודים וחסקיהם כסף" ועל ידי זה יהיה נמשך עלינו החסד העליון שהוא סוד הכסף הטהור והקדוש, ועל ידי זה יתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל זרענו ומעל כל זרע עמך ישראל לעולם ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ובפרט לפלוני בן פלוני וכו' אל נא רפא נא לו) והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם, ותשיבם לאיתניהם בקרוב ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה ותרחה עלינו ותעזר לנו ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכנו ברחמיך

חוק נתן ולא יעבור

ח'תסלח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ותתן לנו כח מאתך שיהיה לאל ידינו גם כן לעשות פדיון להמתיק דינים מכל ישראל בכלליות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכל הצריכים חסד, על ידי שאקבל כסף הפדיון לתוך ידי, או על ידי שתית יין המשמח בקדשה גדולה ואזכה להרים ידי ורגלי לה' "אל עליון קנה שמים וארץ" באמת ובאמונה שלמה ובהתלהבות הלב דקדשה בשמחה גדולה כרצונך הטוב ותמשיך עלי השמירה העליונה הנמשך מחשמ"ל העליון ותטהר אותי ואת לבושי ובגדי בגשמיות וברוחניות ותשמר צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם:

תקצה: ותזכני ברחמיך שאזכה למלאות גרונם של תלמידי חכמים אמתים יין המשמח, ואזכה שיבואו לשמחה גדולה על ידי ותעזר לי ותושיעני ותרחיב את ידי שאזכה לתן לתלמידי חכמים וצדיקים אמתים מעות הרבה על פדיון נפשי ונפש בני ובנותי וכל יוצאי חלצי בתוך נפשות כלליות עמך ישראל עד שנזכה ברחמיך שיהיו נמתקין כל הדינים בשרשן ויתגבר מידת החסד על מידת הדין ותעזר ברחמיך החסד העליון עלינו ומשם יהיו נמשכין עלינו חסדים טובים תמיד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב ויתרבה השלום בעולם, ויקים מקרא שכתוב: "וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך שלום רב לאזהבי תורתך ואין למו מכשול וראה בנים לבניך שלום על ישראל יהי שלום בחילך שלוחה בארמנותיך למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום":

תְּפִלָּה מִצַּד תְּקוּנוֹ: "שְׁמַעְהָ אֱלֹקִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי" עֲזֹרְנִי
ה' אֱלֹקֵי שְׂאֵזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל בְּבִנְיָה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה
רַבָּה וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב בְּאַמֶּת וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזֹרְנִי
לְסִדֵּר תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּקוֹל גִּילָה וְרִנָּה; וְאֵזְכָּה לְנַגֵּן אוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה,
וְקוֹל הַנְּגִינָה יִהְיֶה יָפֵה וְזָךְ וְצַח בְּזִכּוֹת וּבְבִהִירוֹת גְּדוֹל, עַד שְׂאֵזְכָּה
לְהַלְבִּישׁ אֶת שְׂכִינַת עֲזֶיךָ בְּלְבוּשֵׁי דְנְהִירִין וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְלֹא
רַחֲמִים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִרְאֶה בְּצָרוֹתֵינוּ וְעֲנִינֵנוּ וְעַמְלָנוּ וְדַחְקָנוּ
בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמָמוֹן, וְתָשִׁיב חַמְתְּךָ מֵאַתָּנוּ וְיִקָּים מִקָּרָא שְׂכָתוֹב:
"וִירְאִיתִיךָ לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם" וְתִזְכֹּר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְחָם יִצְחָק
יַעֲקֹב, וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּזִכּוֹתֶם וְתִאֲזִין תְּפִלָּתֵנוּ וְתִקְשִׁיב שְׁוֹעֵתֵנוּ,
וְיִרְאֶה לְפָנֶיךָ רְנוּנֵנוּ וְיִקָּים מִקָּרָא שְׂכָתוֹב: "וִירְאֵה בְּצַר לָהֶם בְּשִׂמְעוֹ
אֶת רִנָּתָם" וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל
הַדֵּינִים שְׂבַע עוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שִׁפְעַת טוֹבָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וְתִגְמְלָנוּ חֲסָדִים טוֹבִים תָּמִיד וּבְכֵן תְּזַכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִזַּכְּנוּ לְאַמוּנַת חַכְמֵי
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְאֵזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּחַכְמֵי וְצַדִּיקִים אֲמֵתִים שְׂכָל
דְּבִרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוֹ פָּשׁוּט אֲלָא יֵשׁ בָּהֶם רְזִין וְאֵזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה
לְאַנְהָרָא לְמַטְרוֹנִיתָא וּלְהַפְּשִׁיט מְנָה לְבוּשֵׁי דְקַדְרָנוֹתָא דְפִשְׁטִין,
וּלְהַלְבִּישׁ אוֹתָהּ בְּלְבוּשֵׁי דְנְהִירִין דְאַנּוֹן רְזִין דְאוֹרִייתָא וְעַל־יְדֵי־
זֶה אֵזְכָּה לְהִמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: